

Dosarul nr.2rac-329/17

Instanța de fond: Judecătoria Centru, mun. Chișinău – E. Palanciuc,
Instanța de apel: CA Chișinău – L. Bulgac, D. Manole, G. Dașchevici,

ÎNCHEIERE

20 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Svetlana Filincova,
Iurie Bejenaru, Maria Ghervas,

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea pe Acțiuni „Termocom” în procedura falimentului,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Societatea pe Acțiuni „Termocom” în procedura falimentului împotriva Consiliului municipal Chișinău și Primăriei municipiului Chișinău cu privire la repararea prejudiciului și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 23 martie 2017, prin care s-a respins apelul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Termocom” în procedura falimentului, s-a menținut hotărârea Judecătoria Centru, mun. Chișinău din data de 22 decembrie 2015,

C O N S T A T Ă :

SA „Termocom” în procedura planului la data de 13 ianuarie 2009 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată, cu concretizările ulterioare, împotriva Consiliului și Primăriei mun. Chișinău, prin care a solicitat încasarea prejudiciului în mărime de 377 503,01 mii lei (f.d. 3-4, vol. II).

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat, că la data de 25 ianuarie 2007 prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 64/2 a fost aprobat tariful la energia termică în sumă de 540,82 lei pentru 1 Gcal.

SA „Termocom” la data de 19 februarie 2007 a finalizat procedura de întocmire a raportului financiar pentru anul 2006 și l-a înregistrat la Direcția generală pentru statistică mun. Chișinău, acesta nefiind reflectat în tariful de 540,82 lei pentru 1 Gcal, deoarece la data stabilirii tarifului nu erau cunoscute rezultatele activității financiare ale SA „Termocom” pentru anul 2006.

Ca rezultat, în perioada 01 ianuarie 2006 - 01 ianuarie 2007, din motiv că tariful stabilit nu acoperea cheltuielile reale de producere și distribuire a energiei termice, SA „Termocom” a suportat pierderi financiare în mărime de 104 053 600 lei.

La data de 14 februarie 2007 Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică (*în continuare ANRE*) a adoptat hotărârea nr. 240 privind tarifele la producerea energiei electrice, energiei termice și de livrare a energiei termice consumatorilor finali. Conform acestei hotărâri s-a stabilit că tariful - plafon la energia termică lei/Gcal (fără TVA), pentru procurare de la SA „CET-1” va fi de 322, 92 lei/Gcal, iar de la SA „CET-2” – 241,1 lei/Gcal.

Prin hotărârile ANRE nr. 276 din 18 ianuarie 2008 tariful s-a majorat până la 390, 37 lei/Gcal de la SA „CET-1” și 289, 27 lei/Gcal de la SA „CET-2”; nr. 299 din 30 iulie 2008 s-au majorat tarifele până la suma de 512, 02 lei/Gcal de la SA „CET-1” și până la suma de 410,44 lei/Gcal de la SA „CET-2”.

Prin hotărârea nr. 239 din 14 februarie 2007 privind tarifele la gazele naturale, Consiliul de administrație al ANRE a stabilit că SA „Termocom” va procura de la SA „Moldovagaz” gazele naturale la tariful de 2267 lei pentru 1000 m³.

Prin hotărârile nr. 275 din 18 ianuarie 2008 tarifele la gazele naturale au fost majorate până la suma de 2517 lei pentru 1000 m³, nr. 298 din 30 iulie 2008 tariful la gazele naturale au fost majorate până la 3232 lei pentru 1000 m³; nr. 254 din 31 iulie 2007 tarifele la energia electrică au fost majorate până la 96 bani/kWh; nr. 277 din 18 ianuarie 2008 - până la 98 bani/kWh și nr. 300 din 30 iulie 2008 până la 110 bani/kWh.

Prin Legea fondurilor asigurării obligatorii de asistență medicală pe anul 2007 nr. 408 din 21 decembrie 2006, prima de asigurare obligatorie de asistență medicală calculată în procente la salariu și la alte recompense pentru categoriile de plătitori prevăzute de Legea cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală s-a stabilit în mărime de 5%, dintre care 2,5%, fiind achitate obligator de angajator.

Astfel, cumularea acestor factori economici, adică pierderile pentru anul 2006 și majorarea costului de procurare a energiei termice pentru SA „Termocom”, au condiționat necesitatea înaintării la data de 27 noiembrie 2007 către Primăria mun. Chișinău și Consiliul municipal Chișinău a proiectului deciziei privind ajustarea tarifului la energia termică pentru anul 2008, însă, proiectul a fost ignorat de către pârâți, motiv pentru care s-a adresat în instanța de judecată cu acțiune privind obligarea emiterii actului administrativ privind ajustarea tarifului la energia termică.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2008 s-a admis acțiunea depusă de SA „Termocom”, la data de 30 aprilie 2008 documentul executoriu a fost înaintat spre executare Oficiului de Executare Centru, însă, a rămas fără executare.

La data de 27 noiembrie 2007, în legătură că prețurile și tarifele la componentele prețului de cost al energiei termice au crescut considerabil atât pe parcursul anului 2007, cât și pe parcursul anului 2008, a depus cererea nr.79/6832 către Consiliul municipal Chișinău, prin care a solicitat să fie aprobate modificări la tariful existent prin majorare

până la suma de 715, 80 lei pentru 1 Gcal, însă cererea a fost ignorată de către Consiliul municipal Chișinău.

În opinia reclamantei, se consideră îndreptățită să solicite repararea prejudiciului de către pârâți, care prin inacțiune au dus la pierderi în procesul activității de producere. La aceste pierderi urmează a fi adăugată rentabilitatea investițiilor și profitul întreprinderii, ca urmare a emiterii deciziei nr. 10/1 din 04 decembrie 2007 privind micșorarea tarifului de livrare a energiei termice de la 540, 28 lei până la 233 lei per Gcal, care a fost anulată prin hotărâre judecătorească. Prin decizia nr. 6/1 din 14 aprilie 2008, Primăria mun. Chișinău și Consiliul municipal Chișinău a aplicat cu efect retroactiv tariful 456 lei per Gcal de la 04 decembrie 2007, decizie care de asemenea a fost anulată prin hotărârea instanței de judecată.

Astfel, reclamantul indică, că în urma neaprobării tarifelor la energia termică întreprinderea a fost prejudiciată în sumă de 377 503,01 mii lei, iar obligația de recuperare a prejudiciului revine Consiliului și Primăriei mun. Chișinău, care nu a aprobat actele administrative respective.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din data de 22 decembrie 2015 s-a respins, ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de SA „Termocom” în procedura falimentului împotriva Consiliului și Primăriei mun. Chișinău cu privire la repararea prejudiciului ratat și a cheltuielilor de judecată, s-a încasat de la SA „Termocom” în procedura falimentului în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 50 000 lei (f.d. 123, 127-136, vol.II).

Prin decizia din 15 iunie 2016 Curtea de Apel Chișinău a respins cererea de apel depusă de SA „Termocom”, a menținut hotărârea din 22 decembrie 2015 a Judecătoriei Centru mun. Chișinău (f.d. 166, 167-170, vol. II).

Curtea Supremă de Justiție prin decizia din data de 16 noiembrie 2016 a admis recursul declarat de către SA „Termocom” în procedura falimentului, a casat decizia Curții de Apel Chișinău din data de 15 iunie 2016, cu remiterea cauzei la rejudecare în alt complet de judecată (f.d. 197-209, vol. II).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 23 martie 2017 s-a respins ca fiind neîntemeiat apelul declarat de către „Termocom” în procedura falimentului, s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din data de 22 decembrie 2015 (f.d. 234, 235-239, vol.II).

La data de 23 mai 2017 SA „Termocom” în procedura falimentului a depus recurs asupra deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea acțiunii (f.d. 1-8, vol. III)

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că instanțele de judecată au aplicat legea care nu urma să fie aplicată, aplicând o altă lege și anume prima instanță a respins acțiunea în baza prevederilor art. 1398 Cod Civil, iar instanța de apel a menținut hotărârea contestată, însă și-a argumentat poziția prin prisma prevederilor art. 1404 Cod Civil, temeiul de respingere a acțiunii de către instanțele de judecată fiind contradictoriu.

Mai indică recurenta, că hotărârea primei instanțe este afectată de vicii fundamentale, ori la judecarea cauzei nu au fost respectate exigențele privind motivarea hotărârii judecătorești.

La data de 06 septembrie 2017 Primăria și Consiliul mun. Chișinău au depus referință, prin care au solicitat respingerea recursului declarat de către SA „Termocom” în procedura falimentului, menținerea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe (f.d. 16-17, vol.III).

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 23 martie 2017, recursul depus de către SA „Termocom” în procedura falimentului la data de 23 mai 2017 este depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către SA „Termocom” în procedura falimentului este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Potrivit regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară,

sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către SA „Termocom” în procedura falimentului asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentei la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenta și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SA „Termocom” în procedura falimentului inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 431 alin. 1, 433, lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Societatea pe Acțiuni „Termocom” în procedura falimentului, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas